

SOF-BULLETTINEN

SVERIGES
OLYMPIAHISTORIKERS
FÖRENING

Nr 3* 2004 * FRÅN STARTEN 63 * ISSN 1104 - 7259

Olympiska begrepp

Sid 10

Stor grabb i

**Cykel och
skridskor**

Sid 12

Sveriges poäng och medaljer i sommarspelen

Sid 4

**En stor dag för
svensk fotboll**

Sid 18

Medaljer 1896-2000

Sid 22-23

SOF-Bulletinen

Organ för Sveriges

Olympiahistorikers

Förening (SOF)

Föreningen bildades
den 3 mars 1986

Ansvarig utgivare:

Stig Nilsson

Faktagranskare:

Kim Bengtsson

kim.b@bredband.net

Utgivningsplan 2003

Nr	Utkom	Manusstopp
1	febr	1/2
2	maj	15/4
3	sept	15/7
4	nov	10/10

Medarbetare:

I detta nummer av SOF-Bulletinen har förutom redaktören Stig Nilsson följande personer medverkat Christer Johansson, Åke Hjelm

Olympiska elden i Stockholm

Torsdagen den 1 juli passerade den olympiska elden Stockholm. Elden fördes jorden runt av 11000 fackelbärare. Alla städer som arrangerat OS fick besök. OS-elden tändes i Grekland den 25 mars. Elden gick genom fem kontinenter i 27 länder under 35 dagar. Stafetten startade i Sydney den 4 juni. I Stockholm var 128 fackelbärare, varav tre i rullstol, i elden. Första sträckan sprangs av simmarer Gunnar Larsson som även hämtade facklan i Berlin. Sedan fördes den från starten i Sollentuna till Stadion av bl a:

Prins Carl Philip, artisterna Lill Lindfors, Alexandra Pascalidou, Jens Lind, idrottsmännen Ulrika Knape-Lindberg, Theres Alshammar, Mikael Ljungberg, Torgny Mogren, Gunde Svan, Staffan Olsson, Bengt Johansson, Toini Rönnlund, Assar Rönnlund, handikappsimmaren David Lega, Ulf Dahlén, Johanna Sjöberg, Rolf Pettersson, Agneta Andersson, Susanne Gunnarsson, Marie Svan, Jonas Bergqvist, Pia Hansen, Ara Abrahamian, Rolf Edling, Bengt Baron, Lars Frölander, Tomas Gustafson, Ragnar Skanåker, Tina Nordlund, Mikael Apelgren, Anders Holmertz, Hans Wallman, Babis Stefanidis, Krister Norden och Mikael Helltröm, politikerna Annika Billström, Py Börjesson, Björn Rosengren, och Kristina Axén m fl. Många av löparna hade röstats fram av lokala tidningar och idrottsorganisationer.

Efter Stadion gick stafetten till Gustav Adolfsparken och sedan samma väg som Stockholm Maraton till Kungsträdgården. Därefter fördes facklan till Helsingfors och Moskva för att avslutas i Aten den 9 juli, och tändas på Atens Olympiastadion den 13 augusti.

Som ni märker finns inget med om OS i Aten i detta nummer. Dert är först i nästa nummer och efterföljande som OS i Aten är Olympiahistoria

SOF:s Styrelse

Ordförande: Björn Walden

Skyttevägen 28 D, 133 36 Saltsjöbaden,

08 - 7173058

Vice ordförande: Owe Fröberg

owe.froberg@telia.com

Gammeltorpsvägen 5 B, 155 30 Nykvarn

08 - 55247473

Kassör: Ingvar Öhrn

kai.orn@telia.com

Fornminnesvägen 34, 186 32 Vallentuna

08 - 511 711 18

Sekreterare adj: Örjan Westberg

orjan.westberg@bordtennis.rf.se

Konstgjutarvägen 10, 121 44 Johanneshov

08 - 81 56 70

Redaktör SOF-Bulletinen: Stig Nilsson

stignilsson@home.se

Hagenvägen 12 B, 142 65 Trångsund

08 - 605 32 82

Klubbmästare: Carl Erik Eriksson

Box 44, 179 04 Färentuna

08 - 560 42056

Ledamot: Bengt Ekstedt

bengt.ekstedt@bredband.net

Aspstigen 6, 168 69 Bromma

08 - 26 9972

SOK:s Representant: Björn Folin

bjorn.folin@sok.se

Storängens Strandväg 20, 131 41 Nacka

08 - 716 51 32

För fem år sedan startade SOKs topp- och talangprogram, och i Aten skulle vi få se resultat. Det skulle bli det främsta OS för Sveriges del på många år och i mycket hård konkurrens. 20 medaljer var SOKs mål. Snart vet ni hur det gick.

Man har genomfört ett Olympiskt Camp 2003 i Aten som generalrepetition för att lära känna stan och arenorna. Den svenska truppen var den första som släpptes in i OS-byn. Det var en unik satsning. Även headcoacherna för sommaridrotterna har träffats regelbundet för egen fortbildning.

Stor vikt vid samlingarna har lagts på att man kan nå världseliten utan dopning men med justa medel. Samtliga aktiva i SOKs program genomgår en årlig hälsokontroll.

Denna unika satsning är ett samarbete mellan SOK, näringslivet och regeringen, som sätter lika stort belopp som näringslivet sätter.

Svensk olympisk idrott kan se fram mot spelen på ett positivt sätt. I Norge finns ingen motsvarighet till detta. Där är det ekonomisk kris och NOK har sparkat sin ordförande, sedan man redovisat en förlust på 40 miljoner kronor. Den nye ordföranden 51-åriga förre handbollspelaren Karl-Arne Johannessens främsta uppgift blir att dra igång ett sparpaket för att få balans i ekonomin.

Det lär väl inte bli så många medaljer av detta.

Men ett OS är inte problemfritt. Stoppa OS, vi hinner inte bli klara i tid skriver Greklands miljöminiter. Det ger dålig PR för landet. Spelen har också medfört betydligt högre kostnader än man beräknat. Man utlovade också kulturtävlingar vid årets spel men det blev bara marginellt. Svenska Ulla Viotti hade en skulptur där och Lennart Nilssons fotografier 1942-2002 fanns också med.

Så har det skrivit nya kapitel om dopning. Fotbollen vill ha kortre avstängningar än andra idrotter men har till slut skrivit på avtalet så fotbollen kommer att genomföra en B-turnering i Grekland. Att fotbollen skrivit på avtalet är bra för damfotbollen i stort och speciellt den svenska damfotbollen.

Så har vi alla de amerikanska friidrottarna som nästan alla någon gång tagit otillåtna medel. Många är nog nyfikna på om Marion Jones kommer att få vara med. Hon är anklagad för dopning men har inte åkt fast vid någon kontroll. Vi hoppas nu att IOK har kommit så långt att det nu blir ett nästan drogfritt OS och flera av de amerikanska friidrottarna inte får vara med. Detsamma kan gälla öststaternas kraftsportare. Att här räkna upp alla som blivit fällda eller misstänkta skulle ta för stor plats.

2006 blir det Vinter-OS i Turin. Då blir det nytt dopningsnack. Finländare, ryskor m fl kommer att synas rejält

Låt oss i stället hoppas på att vi slipper allt dopning-snack inför OS 2012. De som öker OS 2012 är Paris, New York, Moskva, London och Madrid. Följande städer har anmält sitt intresse för 1216, Rio de Janeiro, Istanbul, Havanna och tyska Leipzig.

Vi kan också glädja oss åt fantastiska kontroller, en stor organisation m m vid OS i Peking 2008. Vi får hoppas att näringslivet och regeringen inser det positiva i svenska framgångar i OS och satsar vidare eller i högre grad på topp- och tangaggrupperna inför OS 2008.

OS Sveriges poäng och medaljer i sommarspelen

Sverige har utom 1904 alltid ställt upp i OS och framgångarna har varierat. Medaljer, poäng och placering i nations- tävlingen ser ut enl nedanstående tabell. Denna har uppdaterats av de nya resultatlistor som redovisas av Bill Mallon och

Volger Kluge. Eftersom flera finaler ej hade sex deltagare har de tävlande som slogs ut ansetts dela nästa placering.

	Medaljer	Medaljpoäng	Nationspoäng	Ranking
1896	-	-	3	-
1900	1,5	2,5	18,5	21
1904	-	-	-	-
1906	14	23	99,5	7
1908	22	40,33	160,25	3
1912	63	132	479,07	1
1920	61	113,5	401,69	2
1924	29	50	228	5
1928	25	45	161,51	4
1932	24	49	161,33	3
1936	21	38	149,91	6
1948	46	91	312,25	2
1952	35	71,5	230,33	4
1956	19	38,5	142,25	8
1960	6	10	62,08	13
1964	8	14	68,5	14
1968	4	9	52	18
1972	16	29,5	109,5	13
1976	5	14	55,75	18
1980	12	21	108,25	12
1984	19	34	134,5	11
1988	11	13	69,5	20
1992	12	21	94,5	19
1996	8	14	71,5	22
2000	12	25	88,5	20
2004				

Läs tabellerna så här: 1. Antal medaljer, 2. Antal medaljpoäng 3-2-1. 3. Nationspoäng 7,6,5,4,3,2,1. 4. Ranking, baserat på medaljpoäng 1896-1936 och därefter placeringspoäng i den inofficiella - nationstävlingen. Sverige har placerat sig från nr 1 till 22 i sommarspelen.

Ladugårdsgärde, ett idrottsarv

Stockholms Idrottshistoriska Förening har beslutat förklara Ladugårdsgärde som ett av Stockholms värdefulla idrottsarv.

Ladugårdsgärdets idrottshistoriska betydelse har bland annat skildrats i Leif Yttergrens doktorsavhandling "Täflan är livet", av Henrik Sandblad i Sveriges Idrottshistoriska Förenings årsbok 1984 och av Lennart Elbe i boken "I startgroparna", som belyser Stockholms tidiga idrottsliv.

Ladugårdsgärde var kring förra sekelskiftet den naturliga samlingsplatsen för den idrottande ungdomen i Stockholm och hade därmed också en viss betydelse för Sveriges representation vid Olympiska Spel. Olika evenemang på Gärdet samlade stora åskådarmassor. Här genomfördes landets, vad man kan anta, första tävlingen i "allmän idrott" den 4 oktober 1881. Under alla omständigheter var detta evenemang landets första tävling i allmän idrott med dokumenterade grenar. Året därpå den 21 maj 1882 samlade en ny sådan tävling på Ladugårdsgärde tiotusentals åskådare enligt dåtida uppgift. Bland tidiga tävlingar på Ladugårdsgärde kan vi också nämna att den första allmänna idrottsfesten, som arrangerade 1886 av Stockholms Gymnastikförening, Stockholms Roddförening, Stockholms Gymnastik- och Fäktklubb samt Stockholms Velocipedförening. Bland många idrottsaktiviteter på denna idrottsfest genomfördes den första tävlingen i Sverige med längdkast i spjut. Tidigare hade man haft tävlingar med kast mot tavla.

På Ladugårdsgärde invigdes i maj 1891 Stockholms första ordnade anläggning för idrott, nämligen Svea Livgardes idrottsplats, med landets första internationella tävlingar i fri idrott. Vid detta tillfälle var det premiär för tävlingen om Dixonpokalen (löpning en engelsk mil).

Man skall heller inte glömma hästkapplöpningar från 1930-talet och tävlingar i skytte från 1870-talet.

Skridskobana inomhus i Göteborg

För 16 år sedan presenterade den då 20-åriga skridskoentusiasten Anders Jacklin en vision. Den blev verklighet i november 2002 och i februari 2003 arrangerades skridsko-VM på Rudalen i Göteborg i en ny inomhus hall för skridskoåkning.

Det blev en hall med tak utan heltäckande väggar. Det är ingen vanlig hall. En liknande hall finns det bara en av och

den finns i Holland. Totalt finns det cirka 10 inomhushallar i hela världen.

Anders Jacklin skissade på sitt förslag redan 1987. Han tillhörde svenska eliten på juniornivå och tog ett JSM-brons på 5000 meter och tävlade för IFK Göteborg. Som spicialarbete i skolan jobbade han med en ishall på Ruddalen. Det fanns en träningsbana i Ryssland som var något åt samma håll. Han ville förverkliga denna idé främst för att de som tränar skulle slippa regn och bläst och förbättra iskvaliteten. Det vill säga skapa bättre villkor för skrinnaarna och publiken och vidare skulle man få lägre driftskostnader.

Så kom OS i Lillehammer som en extra stimulans och Jacklin valdes in i Svenska Skridskoförbundets styrelse. Jacklin och representanter från Göteborg åkte till Holland för att studera ishallar. Något måste hända för att rädda den tidigare så framgångsrika skridskosporten, som inte lyckats få fram någon världsstjärna sedan Tomas Gustafson som har tre OS-guld och ett OS-silver.

Kostnaderna för hallen, som invigdes i november 2002, uppgick till 33 miljoner.

Allmänheten besöker nu isovalen betydligt oftare än tidigare. Det har blivit 60 procent fler besökare. Sedan tre år tillbaka finns också ett skridskogymnasium i Göteborg. Målet är att Sverige skall få fram konkurrenskraftiga åkare inom fyra år, förhoppningsvis till OS 2006. Kommer nästa skridskostjärna från Sverige att heta Johan Røjler eller Sebastian Falk?

Victoriastipendiet till Anja

2004 års Victoriastipendium har tilldelats Anja Pärson. Hon fick priset av kronprinsessan Victoria på dennes födelsedag den 14 juli vid den årliga sceremonin på Borgholms Idrottsplats på Öland. Anja var den 26e i ordningen som fick stipendiet

Anja har även fått en ny chef, då Niklas Carlsson utsetts till ny chef för de alpina grenerna inom Skidförbundet.

Missade OS

Bågskytten Mix Haxholm skulle försöka kvalificera sig för OS i Aten. Hon var med i SOKs talanggrupp. Men innan OS-satsningen åkte hon till Thailand på semester. Hon har dubbelt medborgarskap, mamman är thailändska. Hon blev då utsedd till Miss Thailand och det blev deltagande i Miss World i stället för OS. Men det kommer ju fler OS.

Folkskoleolympiaderna

Värmlands Idrottshistoriska Sällsksaps VISaren nr 4 -2003 har vi läst och som vanligt har man lagt tyngden på en ort i Värmland. Denna gång Filipstad med skridskoolympierna Jonny Nilsson och Johnny Höglin, båda guldmedaljörer och bronsmedaljören från maraton från Helsingfors 1952, Gustav Jansson.

I ett tidigare nummer av VISaren har man beskrivit att James Falkman i en papperssäck gjort ett fynd, en sliten pokal med inskriptionen "Stockholms Tidningens Hederspris, Folkskoleolympiaden i Stockholms Stadion 4-5 juni 1944".

Med anledning av detta fynd har Christer Johansson kommenterat med nedanstående artikel, som vi citerar något förkortad.

De gamla Folkskoleolympiaderna

Så här var det!

Folkskoleolympiaderna startade under kriget som en nationell manifestation och de yngres svar på Skolungdomens. En lagtävling i friidrott, där varje landskap hade sitt eget lag.

Först hölls uttagningar landskapsvis, därefter riksfinal på Stockholms Stadion. Tävlingen stöttades av Stockholms Tidningen vilket innebar att det skrevs en hel del speciellt om finalen. Där kunde man bland annat läsa om när varje lag anlände till Stockholms Central och landsmännen i förskingringen hälsade dem välkommen till storstan.

Det var speciellt roligt för mig som i mogen ålder flyttat från Karlsborg i Västergötland till Värmland att få ta del av alla protokoll och urklipp bland dem just från Folkskoleolympiaden, som jag fastnade speciellt för.

Hjälten på Stadion

På en stor bild under rubriken "Hjälten på Stadion" står en yngling från Filipstad. Han hade tagit storslam och lett Värmland till en sensationell seger i hela tävlingen. Hans namn var Björn Lundman.

Björn har aldrig nämnt något om sina tidigare framgångar för mig så det var en total överraskning. Jag visste faktiskt inte att han hade sina rötter i Filipstad och Värmland.

Som kuriosa kan jag berätta att Björn Lundman var en duktig kastare i den legendariska friidrottsklubben IF Skackan i Karlsborg, känd på sin tid framför allt för häcklöparen och landslagsmannen Bo "Skackan" Forssander. Utan Björn Lundman hade Bo Forssander knappast kommit så långt som han gjorde.

När jag besökte mina föräldrar sökte jag upp Björn och överlämnade kopior på alla artiklar från Folkskoleolympiaden. Han berättade då att han fått ta emot ett pris av självaste Kronprinsen och blivit intervjuad av Sven Jerring i radion.

Så vitt jag förstår är det den försvunna pokalen som min gamle lärare aktivt bidrog till att föra till Värmland som James Falkman har sparat. Jag tror inte Värmland vann ytterligare någon seger.

CHRISTER JOHANSSON

Den första Folkskoleolympiaden hölls 5-6 juni 1942. Tävlingen upprepades 1944 men lades sedan ner. Kanske berodde det på att Stockholms Tidningen kom på obestånd.

Vi kan också nämna att Värmlands Idrottshistoriska Sällskap fått 25000 kronor då man fått dela på Folkörelsestipendiet från Landstinget i Värmland.

OS-profiler med Lars Gunnar Björklund

Radio- och TV-stjärnan Lars Gunnar Björklunds folkliga popularitet tog sig tydliga uttryck när han den 22 april besökte Göteborgs eleganta idrottsmuseum och kåserade om händelser från sina 23 OS- och VM-år som reporter. Den f d göteborgaren fick tala inför en rekordstor lyssnarskara på nära 100 personer. Många var lätta att känna igen som f d idrottsstjärnor.

Ordföranden SOF Björn Walden kunde än en gång inte utan avund notera att göteborgarna har ett betydligt större olympiahistoriskt intresse än medlemmarna i Stockholm. Men Lars Gunnar, stockholmare och djurgårdare, försökte trösta med att han själv jobbat vid Göteborgs radio och TV i 14 år och Åke Lindegarth, ordförande i Göteborgs idrottshistoriska sällskap konstaterade att till detta kunde läggas att göteborgarna fått hemtrevliga lokaler på Kviberg.

Lars Gunnar inledde på högsta nivå, med sina uppenbarligen fina kontakter med olympiska internationella presidenter. Han chockade lyssnarna med en intervju med den irländske lorden Killanin (OS-president 1972-80) som bott på samma rum och inledde: Du får inte avslöja att vi haft samma rum.

Dennes företrädare, Avery Brundage, var en mäktig herre känd för att jaga proffs. Under Japan-OS diskade han den österrikiske guldmedaljören Karl Schrantz för att ha använt ett förbjudet amerikanskt kaffemärke. Alla journalister jagade honom. Vad hände? Jo, Schrantz kom in på en restaurang där Björklund åt lunch och satte sig rakt mitt emot honom. Jag tog naturligtvis fram en mikrofon ur fickan och fick en bra intervju innan han flög hem till Österrike,

denna gång utan guldmedalj. Det är så det går till när man han framgång, försäkrade Björklund.

J S Edström, internationell olympisk president 1946-52, född på Orust, är den mest betydande ledare svensk idrott haft. En tysk ledare hävdade att Edström med sin heder räddade den olympiska rörelsen under kriget. Han talade de fyra världsspråken som en infödd.

- När vi samtalade kallade jag honom direktör och han sa sportdirektör till mig. Han blev så småningom utnämnd till direktör vid Göteborgs spårvägar och tog bort Göteborgs hästspårvagnsnät. Han blev senare direktör vid ASEA i Västerås och hade en stor internationell framgång.

Under OS i Rom hände en rolig episod. Vid ett möte med en framgångsrik svensk olympier avslöjades att han erövrat sju olympiska guld under åren.

- Vem har så många? Detta var en herre som nog var världens bästa dressyrryttare och bar det franskliggande namnet Henri S:t Syr.

- Vem har du ärvt det namnet av, frågade Lars Gunnar aningslöst.

- Det har jag inte ärvt, replikerade "fransmannen". Det har jag köpt i en affär som ligger neråt den franska kusten. Det kunde man köpa för en billig slant.

- Jasså, vad hette du förut då?

- Henry Olsson!

Det tog en stund innan skrattsalvorna lagt sig.

Lars Gunnar var på alerten, pigg som en mört trots att han relativt kort tid före genomgått en krävande hjärtoperation på Karolinska sjukhuset i Stockholm. Men redan en kort tid efteråt var han på benen, en synnerligen kry 66-åring. Han hade försiktigt tagit upp spelet med tennis trots besvär med synen! Grundkondition har han fått tillsammans med andra kändisar. Gunnar Gren var en trogen medspelare så länge han var i livet.

Då hände en gång detta på en fotbollsplan. Domaren blåste straff och Lars Gunnar skulle lägga den. Gren sprang emellan och sköt straffen utanför. Jag läste i veckan i Rekordmagasinet hur man placerar straffar - skriven av Gunnar Gren. Har du inte hunnit läsa den undrade Lars Gunnar.

Gunnar och Lars-Gunnar var mycket goda kamrater och umgicks flitigt i den bohusländska skärgården och drog en och annan makrill tillsammans. Det sas att "il professore" var en snål herre men så har jag inte lärt känna honom, tvärt om generös och bussig mot sina kompisar försäkrade Lars Gunnar, som själv är kamraternas kamrat.

Gunnar Gren utsågs 1970 av en riksomfattande jury hos Hylands Hörna till Sveriges bästa fotbollspelare genom ti-

derna.

Lars Gunnar upplevde en otäck terroristattacker på de israeliska OS-lägret i München 1972 och har dragit sina slutsatser. När palestinierna ryckte in i OS-lägret gick den store starke israeliske ledaren Mosche Weinberg emot dem. Han blev direkt nedskjuten!

Ute på flygplatsen döddes hela den israeliska OS-truppen, totalt 17 personer. Palestinska terrorister undkom i Berlin men blev så småningom jagade av israeliska soldater.

- Kanske blev attacken räddningen för den olympiska rörelsens framtid, gissar Lars Gunnar. Tävlingarna avbröts under ett antal timmar och det har aldrig sedan skett. De olympiska spelen har gått fri från liknande händelser.

KARNE JOHANSSON

OS-Historik

Vart fjärde år i nästan tolv århundraden från 776 f Kr till 393 e kr hölls Olympiska spel i Olympia i västra Grekland. Spelen var en panhellenisk festival som förenade religiösa ceremonier med idrottstävlingar. De lockade människor från hela den grekiska världen.

Spelen utvecklades men förblev relativt oförändrade genom århundradena. Första dagen ägnades åt offer till gudarna. Andra dagen utgjordes av tävlingar i hästkapplöpning samt diskus och spjut. Tredje dagen var reserverad för religiösa ceremonier. Dag fyra avgjordes tävlingar i löphopp- och kampgrenar. Femte och sista dagen ägnades åt prisutdelning och fest. Spelen var reserverade för män. Kvinnor fick varken delta eller titta på.

Liksom i de moderna Olympiska spelen var amatörismen ett viktigt begrepp. En olivkrans var det ultimata priset. Inspirerad av de antika spelen grundade fransmannen Pierre de Coubertin 1894 den olympiska kommittén. Två år senare, januari 1896, hölls de första moderna spelen, i Aten så klart. På den nyuppsydda Panathinaikon, eller Marmorstadion tävlade representanter från 15 nationer i 10 grenar inför en uppskattad publik på 100 000 personer.

(Artikel hämtad från Svensk Idrott nr 9/2003).

Hasse Thomsén död

Boxaren Hasse Thomsén, som tog brons vid OS 1972 i München har avidit 62 år gammal. Han avslutade sin boxarkarriär som proffs.

Ridsporten i Sverige

Det har stormat en hel del kring ridsporten i Sverige men trots detta har hopplandslaget hävdad sig bra och är ett medaljhopp i OS. Inom ridsporten i Sverige finns det sju grenar, med hoppning som den helt dominerande. Så här ser fördelningen ut på de olika grenarna:

Hoppning	78 %
Dressyr	18 %
Fälttävlan	3 %
Körning	0,3 %
Distansritt	0,3 %
Ponnygalopp	0,3 %
Handikapp	0,1 %

Därtill kommer Voltige

Fick guld i efterhand

Växjö har haft fler mångkampare än Carolina Klüft. Vid OS i Stockholm 1912 vann en växjöbo guld i tiokamp..

Den store segraren var som alla vet amerikanen James Thorpe, som var överlägsen i tävlingen. Han vann både fem- och tiokamp. Han var också Stockholm-olympiadens bästa idrottsman. Han blev dock en tid efter OS diskvalificerad av USAs Idrottsförbund för att han hade spelat baseboll i ett professionellt lag. Han fick lämna tillbaka medaljerna och guldet i tiokamp överlämnades 1913 till Hugo Wieslander som var tvåa i tiokampen. I femkamp slutade han sexa. 1982 tog dock IOK beslut att förklara Thorpe som delad guldmedaljör. I tiokamp nådde Wieslander följande resultat: 100 m 11,8, 400 m 53,6, 1500 m 4,45, häck 110 m 17,2, längd 6,42, höjd 1,75, stav 3,10, kula 12,14, spjut 50,40 och diskus 36,29, Wieslander slutade med idrotten tämligen omgående efter OS i Stockholm.

Satsningen på längdskidåkning

Sveriges Olympiska Kommitté satsar hårt på längdskidåknings inför OS i Turin 2006 så att åkarna skall vara bättre förberedda än inför OS i Salt Lake City. Första steget i förberedelserna var ett höghöjdsläger i Andermatt. Målet var att åkarna skulle få en insikt i hur det är att tävla på hög höjd och själva känna hur lång tid som behövs för att acklimatisera sig.

SOK satsar 1,2 miljoner på dessa läger, som ett led inför OS i Turin. Med på första lägret var i första hand utvecklingslandslaget som har siktet inställt mot Turin men även mot Vancouver 2010. Anpassningen till höghöjd är

individuellt. Det gör att man måste göra individuella upplägg för varje åkare. Åkarna får lära sig att man inte kan träna för fullt de första dagarna på höghöjd. I samband med lägren görs också omfattande fysiologiska tester under ledning av SOKs fysiolog H-C Holmberg. Ett fysiologiskt testlabb byggs upp på plats med bland annat rullband för rullskidåkning. Där kan man genomföra tester på samma höjd som i OS i Turin. Direkt efter testerna kan man bestämma åkarnas träning på den höga höjden.

Tävlade i långkalsonger

Eric Lemming är en av våra största OS-hjältar. 1906 försökte han också införa en ny tävlingsdräkt. Utanpå sina långkalsonger satte han sina tajta kortbyxor och placerade en keps på skallen. Det blev dock ingen framtida tävlingsdräkt.

Fick sin vilja igenom

Susanne Ljungskog satte som krav att hennes sambo och tränare Klas Johansson skulle få vara med i OS, annars skulle inte heller Susanne åka till OS. Det gjorde att landslagscoachen Glenn Magnusson inte fick plats och han tackade för sig trots sitt stora intresse för cykelsporten.

Strukna OS-sporter

Två sporter som strukits på OS-programmet har Sverige tagit medaljer i. Det gäller dragkamp och konst. Följande medaljer i dessa sporter har hamnat i Sverige:

Dragkamp:

1900: Guld. August Nilsson, Karl Gustaf Staff, Gustaf Söderström och tre danskar.

1906: Brons. Eric Granfeldt, Gustaf Grönberger, Anton Gustafsson, Oswald Holmberg, Eric Lemming, Axel Norling, Carl Svensson, Ture Werzäll

1912: Guld. Arvid Andersson, Alof Bergman, Johan Edman, Erik Fredriksson, August Gustafsson, Carl Jansson, Erik Laresson, Herbert Lindström.

Konst:

1948. **Arkitektur**, Brons. Nils Olsson (Sim- och Sporthall i Göteborg)

1949. **Måleri**, Guld. David Wallin (Oljemålning Vid Arilds strand)

1936: **Skulptur**, Guld. Stig Blomberg (Gruppen Brottande pojkar)

1948: **Skulptur**, Guld. Gustaf Nordahl (Friskulpturen Hyllning till Ling)

Kom från Finland i roddbåt

Edvin Wide var den lysande stjärnan i svensk fri idrott på 1920-talet. Han vann OS-brons i laglöpning 3000 m vid OS i Antwerpen 1920, brons på 5000 m och silver på 10000 m i Paris 1924 samt brons på 5000 m och 10000 m i Amsterdam 1928. Han hade också tre världsrekord.

1926 fick han bragdmedaljen tillsammans med Arne Borg för sitt världsrekord och då han för första gången besegrade Paavo Nurmi i ett lopp i Berlin över två engelska mil. Nurmi betraktades då som oslagbar.

Edvin föddes i Finland den 22 februari 1896. Han avlade folkskolläraexamen i Nya Karleby 1918 och blev inkallad som värnpliktig under finska inbördeskriget. När det var slut ville han över till Sverige. Han rodde i en lånad fiskebåt över till Sverige och gick sedan till fot till Luleå (18 mil). Han tog tillfälliga jobb och hamnade sedan i Enköping och fick fast anställning vid en skola och han anslöt sig till Enköpings AIF. Han flyttade sedan till Stockholm och började jobba vid Kungsholms folkskola. Han tävlade då för IF Linnea och var uppe klockan sex på morgonen för att träna. Han deltog i tre OS och vann totalt 14 SM. Han vann många stora lopp under sin karriär. 1923 och 1924 erövrade han Dixonpokalen. 1927 tävlade han i USA och gjorde stor succé. Han återvände 1929 och blev amerikansk mästare. Han slutade tävla 1930 men slutade inte att träna. Han ägnade sin på äldre dagar åt politik för att alla ungdomar skulle få arbete och tillgång till ungdomsgårdar och idrottsplatser.

1946 blev han rektor vid Abrahamsbergs folkskola. Han var också skribent vid Morgon-Tidningen. Han avled 100 år gammal 1996.

Sju misslyckade OS-försök

Sverige har sökt OS sju gånger - sex vinter-OS och ett sommar-OS. I samtliga fall har Sverige misslyckats att få arrangera OS.

1984: Göteborg, Falun och Åre söker vinter-OS. De utspida spelen blev ett fiasko. Bara tio av 75 röster. Vinnare: Sarajevo.

1988: Falun och Åke söker vinter-OS. Sverige går vidare till slutomröstningen men förlorar med röstsiffrorna 49-31 mot Calgary.

1992: Falun och Åre söker vinter-OS igen. Slår Lillehammer i näst sista omgången men hade ingen chans mot Sofia och

slutsegraren Albertville.

1994: Östersund och Åre söker vinter-OS. Östersund-Åre var storfavorit men av någon underlig anledning vinner Lillehammer över Östersund-Åre med rösterna 45-39.

2002: Östersund och Åre söker vinter-OS igen och hamnar på en delad andra plats efter Salt Lake City.

2004: Stockholm söker sommar OS och satsar stort på detta, överlever första omgången men slås ut i den andra. Spelen till Aten.

Några procent fisk

Man har sagt om Gunnar Larsson att han är 100 procent människa och några procent fisk. I München 1972 vann Gunnar två OS-guld på medleydistanserna 400 och 200 meter. Mest minnesrik är duellen mellan Gunnar och amerikanen Tim McKee på 400 meter. Båda slår i handen i kaklet samtidigt och de fick vänta på slutresultatet. Så kom det på ljustavlan, Gunnar 4.31,981 och Tim 4.31,983. Trea var ungraren Andras Hargitay 719 tusendelar efter. Gunnar gav allt han hade de sist 50 metrarna ovetande om att McKee då hade greppet

Fick hjälp av Folke Bernadotte

När Torsten Ullman tog OS-guld i Berlin 1936 fick han ta hjälp av greve Folke Bernadotte när han skulle skjuta sista skottet. Tävlingarna i fripistol pågick i två dagar och Tysklands bäste Erich Krempel hade första dagen skjutit 544 poäng eller tre under Ullmans världsrekord. Andra dagen skjuter Ullman som aldrig förr. Då ett skott återstod hade han 550 poäng, tre över världsrekordet. Åskådare och fotografer samlades bakom Ullman inför sista skottet och Ullman bad greve Folke Bernadotte att ställa sig bakom Ullman som skydd mot kameraskotten. Det blev en nia i sista skottet och ett nytt världsrekord på 559 poäng, ett rekord som stod sig i 23 år tills sovjeten Jasinski raderade ut det. Och det blev givetvis en överlägsen seger för Ullman i Berlin.

Blev frimärke

Ett oförlömligt ögonblick var Foppa Forsbergs avgörande straff vid OS i ishockey 1994 i Lillehammer. Hans fint blev ett frimärke och hans straffmål blev historiskt. Nästan hela svenska folket följde straffdramatiken framför TV-apparaterna när Foppa iskallt grundlurade den kanadensiske målvakten Corey Hirsch, som senare provade som målvakt i Timrå.

Olympiska begrepp

Den franske pedagogen och historikern Pierre de Fredi, baron de Coubertin (1863-1937), lade 1892 fram förslag om att i modern form återuppta Olympiska Spelen, som hade hållits i Olympia, Grekland, under antiken, säkert från 776 f Kr men förbjudits 393 e Kr. Första spelen i modern tid hölls 1896 i Aten.

IOK bildat 1894 på initiativ av Coubertin är högsta instans i den olympiska rörelsen, som innefattar största delen av idrottsvärlden; de internationella specialförbunden, de nationella olympiska kommittéerna, de lokala olympiska organisationskommittéerna.

Målet för rörelsen är att "bidra till byggandet av en fredlig och bättre värld genom att utbilda ungdomen genom sport utövad utan diskriminering av något slag och i den olympiska andan, vilket kräver ömsesidig förståelse i en anda av vänskap, solidaritet och fair play".

Olympiad är en tidsrymd av fyra på varandra följande fyra år mellan två olympiska sommarspel.

I antikens Grekland hade varje stad sin egen kalender och tideräkningen var därför mycket svåröverskådlig. Från 200-talet användes olympiader som grund för gemensam tideräkning bland de grekiska staterna. Historikern Timaios (ca 356-260 f Kr) tog första kända OS 776 f Kr som utgångspunkt för sin tideräkning; exemplet följdes av andra antika hävdtecknare och legitimerades av matematikern Eratosthenes på 200-talet f Kr. Olympiaderna kunde för enkelhetens skull uppkallas efter en segrare i spelen.

Om OS inte kan hållas slutar en olympiad på dagen fyra år efter att den börjat, och samtidigt inleds en ny. Olympiaderna i modern tid utgår från 1896 och numreras oavsett om spelen hålls eller inte. Spelen i sin tur numreras efter ordinarie spel. Extraspelen 1906 räknas inte. Fram till år 2000 har 24 spel hållits men på grund av att tre spel ställts in går numreringen till 27.

Vinterspelen har en egen cykel

Vinterspelen har sin egen cykel och numreras allt eftersom de hålls, oavsett olympiader (fyraårs perioder). Ordet Olympiad förekommer inte heller i den formella benämningen, Olympiska Vinterspelen. Under perioden 1924-2002 arrangerades 19 vinterspel, och i det antalet ingår inte de inställda spelen 1940 och 1944. År 1992 var sista gången med såväl vinter- som sommarspel samma kalenderår. Vinterspelen avgörs från 1994 mitt i en olympiad, sommarspelen är fortfarande en upptakt till en olympiad.

Numera är olympiad också en vanlig, men egentligen felaktig, benämning på själva spelen. Redan Herodotos, (ca 490-425) historieskrivningens fader, använde olympiad som

beteckning för OS-tävlingar.

Fem ringar

Den olympiska rörelsens symbol är de fem sammanflätade ringarna i en eller flera färger, fr v blått, gult, svart, grönt och rött - ringarna i gult och grönt "hänger".

Den utformades av Coubertin och står för enheten mellan de fem kontinenterna, förenade genom olympismen. Färgerna symboliserar: blått = Europa, gult = Asien, svart = Afrika, grönt = Oceanien och rött = Amerika. Symbolen visades offentligt första gången 1914.

I gällande IOK-stadgar (12.3) heter det: "The Olympic symbol represents the union of the five continents and the meeting of the athletes from throughout the world at the Olympic Games".

Flaggan med ringarna mitt på, har vit bakgrund, inga markerade kanter. Ätminstone en av dessa sex färger (inkl vit) fanns i varje nations flagga vid den tid då ringarna blev olympisk symbol. Flaggan hissades för första gången offentligt 1) 5 april 1914 på Chatby-station i Alexandria Egypten och 2) 13 juni 1914 vid den Olympiska Kongressen i Paris.

På grund av första världskriget dröjde det dock till 1920 innan den kunde vajas på ett olympiskt stadion, då i Antwerpen.

Olympiska hymnen

Olympiska hymnen komponerades till OS-premiären 1896. Musik: Spyridon Samáras (1863-1917), kompositör från Korfu. Text: poeten Kostis Palamás (1859-1943) den stora portalfiguren till efterkrigstidens grekiska litteratur. Den antogs som officiell olympisk hymn först 1958 av IOK-sessionen i Tokyo. Efter ett mellanspel vintern 1964 i Innsbruck, där ett Strauss-verk framfördes, har Samáras hymn förekommit vid alla olympiska invigningar.

Citius, Altius, Fortius (snabbare, högre, starkare) är den olympiska rörelsens motto allt sedan IOK bildades. Coubertin tog sentensen från fasaden på Lycée Albert le Grand i Arcueil (nära Prais), där hans gode vän Henri Diodon, dominikanerpräst, var rektor. Fader Didon (1840-1900) som även i övrigt hade stort inflytande på Coubertin, ville att alla elever i hans skola skulle idrotta och vid första samlingen av OS i Berlin sade Coubertin i svensk översättning:

"Det viktigaste med de olympiska Spelen är inte att vinna utan att deltaga, ty det väsentliga i livet är inte att segra utan att kämpa väl."

Eden infördes vid spelen i Antwerpen 1920. Den svärs med fanbärarna i halvcirkel framför podiet. En aktiv från

världlandet håller i den olympiska flaggan och svär:

“På vägnar av alla tävlande lovar jag att vi som deltar i dessa olympiska spel skall respektera och följa de regler som styr dem, i sann sportsmannaanda. Till ära för sporten och till heder för våra lag.“

Länge sades det till heder för våra länder, men i ett försök att dämpa nationalismen ändrades det inför 1964 till heder för våra lag.“

Fr o m 1972 svär också en funktionär från världlandet en ed (beslut av IOK-sessionen i Mexico City 1968).

“På vägnar av alla domare och ledare lovar jag, att vi skall tjänstgöra i dessa spel med fullständig opartiskhet, respekterande och följande de regler som styr dem i sann sportsmannaanda.“

Den olympiska Elden skall markera kontinuiteten, de många banden mellan spelen i antiken och spelen i modern tid.

En helig eld

I antikens Grekland brann en helig eld under spelen som hyllning till gudarna, främst Zeus, Romarna tände alltid en eld som tecken på att en stor fest eller något annat viktigt nalkades. Enligt en version tändes elden i Olympia av den senaste olympiske mästaren i löpning ett stadion (192,27 meter på “Herakles bana”) - den enda grenen de 13 första kända spelen (776-128 f Kr) i närvaro av konkurrenterna och en präst. Den “eviga“ elden brann inte bara under OS-dagarna. I ett tempel hölls den ständigt vid liv. Efter två (av fem) dagars tävling fick inbjudna tävla på stadion om vem som med tänd fackla i hand, kom först till offerbålen. Den snabbaste fick sedan den stora äran att sätta fyr på bålet (där 100 oxar offerades).

I dag anses den olympiska elden symbolisera människans ädla strävan efter perfektion och kampen för seger.

1928 brann en eld för första gången i modern tid på ett olympiskt stadion under spelen, på det drygt 45 meter höga maratontornet i Amsterdams Olympiastadion. På motsvarande sätt brann en eld på Memorial Coliseums kolonnrad i Los Angeles 1932. Dessa eldar tändes på resp stadion. Första elden i vinter-OS brann 1936 i Garmisch-Partenkirchens (med hjälp av propangas).

Första gången i modern tid elden tändes i Olympia Grekland, var 20 juli 1936. Då inleddes också den första fackelstafetten.

Elden tänds med hjälp av solens strålar (och en parabolspiegel) - framför Heras tempel i den heliga lunden nedanför Kronos kulle - och förs i stafett till den olympiska världstaden. Stafetten var en idé av tysken Carl Diem, generalsekreterare för OS i Berlin 1936. Förslaget framfördes av hans IOK-kollega Theodor Lewald, ordförande i Berlin-

kommittén och godkänds av IOK-sessionen 18 maj 1934.

Diem etablerade samarbete med grekiska olympialeidare. Också för dem var idén helt ny, men den mottogs välvilligt eftersom man genast insåg att Grekland på detta sätt skulle få en uppmärksammas roll vid varje OS. Facklan transporteras till fots, med häst, cykel, bil, motorcykel, båt, flyg etc. Routen har blivit mycket viktig och planeras in i minsta detalj. Den siste stafettlöparen tänder elden i en stor, väl synlig skål på en plattform eller ett podium som en central del av invigningsceremonin. Elden skall sedan brinna på huvudstadion till spelens slut.

Till vinterspelen tändes elden i Olympia första gången 1964. Första fackelstafetten inför vinter-OS genomfördes 1952. Elden tändes i Morgedal (Kviteseid Telemark) där den moderna skidporten och en av dess pionjärer Sondre Norheim (1825-97) föddes. Till vinterspelen fyra år senare tändes elden i Capitolium i Rom och flögs till Venedig f v b till Cortina d'Ampezzo. Det var första flygresan med en olympisk eld.

Längsta fackelstafetten inom världlandet förekom i Australien inför OS 2000. Den olympiska elden anlände till Yilara i nationalparken Uluru-Kata Tjuta (Northern Territory) 8 juni och fördes därefter drygt 27 000 km - bl a till fots, med flyg, kamel och på surfingbräda under 100 dagar till Sydney av 11000 fackelbärare på stråk högst en timmes bilfärd avstånd från 85 procent av landets befolkning.

Nervös spjutkastare tog OS-guld i Amsterdam

Erik “Målarn“ Lundqvist var en speciell spjutkastare. Han hade en mycket kort ansats men ett perfekt tillslag vid utkastet. Han var dessutom känd för sin nervositet. Men han var en oerhört duktig kastare. Hemma i Grängesberg roade han sig med att pricka målribban på fotbollsplanen med stenkast från andra målet (100 meter). Och med spjutet prickade han en gårdsgård 73 meter bort innan någon annan kastat spjutet över 70 meter.

OS i Amsterdam 1928 var Målarns första stortävling och hans första utlandsresa. Han var mycket nervös och hade dessutom otur i lotningen, han fick kasta först av alla. Han började med ett dåligt kast enligt hans eget tycke på 66,60. Det var olympiskt rekord med nästan en meter men han visste att han kunde bättre. I denna tävling blev det dock inte bättre men det räckte till OS-guld. Tvåa blev ungraren Béla Szepes på 65,26 och trea norrmannen Olav Sunde med 63,97. Ett par veckor senare blev han vid en tävling på Stockholms Stadion förste kastare över 70 meter med 71,10. Ungraren var här trea och Målarns samtliga kast var bättre än tvåans bästa, 66,26-67,60-67,50-71,01-69,10-70,10.

En hård fälttävlan

Petrus Kastenman och hans häst Iluster vann överraskande fälttävlan vid OS i Stockholm 1956. Kastenman var då 31 år och hade Iluster som sin tjänstehäst och förfogade ensam över honom.

Själva tävlingen blev stenhård. Två dagar före uthållighetsprovet hade det regnat ihållande och det hade dränkt banan och stora delar av den låg under vatten. Detta passade Kastenman och Iluster.

Banan bestod av en distansritt på 7200 meter från Lill-Jansskogen till Ulriksdal. En steeplechase på 3000 meter på Ulriksdalsbanan, en ny distansritt på 14 400 meter Ulriksdal-Fäboda, en terrängritt på 7500 meter över 33 hinder och som avslutning en terrängritt utan hinder på 2 000 meter. Totalt 35 kilometer.

Det var den hårdaste tävling vi varit med om var Kastenmans sammanfattning av tävlingen. Tävlingen gick över fyra dagar eftersom uthållighetsprovet föregicks av dressyr och det hela avslutades med hoppning, där svensken säkrade guldet tack vare endast ett nedslag.

Hundra procentig koncentration

1972 i München tog Ulrika Knappe OS-guld i höga hopp. Hon avgjorde i sitt sista hopp, ett hopp som kännetecknades av hundra procentig koncentration. Hennes hopp 2,5 tyska i pik var så perfekt att hon fick fantastiska 67,23 poäng och sammanlagt 390,00, den högsta internationella poängen någonsin. Ulrika var då 17 år. Televerkets växel brakade ihop efter tävlingen. 5000 tittare ville försöka skicka grattistelegram till Ulrika i München.

Stor grabb i cykel och skridskor

Åke Seyffarth var en av våra främsta skridskoåkare genom tiderna. Han blev olympisk guldmedaljör på 10000 meter och silvermedaljör på 1500 meter i S:t Moritz 1948. Hans främsta idrottsgren var från början cykel och som cyklist vann han sex SM, tre individuellt på femmilan och tre i lag. Han blev tvåa i Mälaren Runt och i sexdagars.

1943 körde han på en betongpelare i Tammerfors och skadades illa och tvingades avbryta cykelkarriären. Sedan blev det skridskor. Redan som 15-åring hade han tävlingsdebuterat i den gamla isladan vid Frihamnen. Förutom OS-medaljerna vann han EM-guld 1948 och slog världsrekord på 3000 m och 5000 m i Davos 1941. Han förde svensk skridsko till en internationell position som man inte haft sedan Moje Öholms dagar under seklets första decennium.

Han var envis och målmedveten och gick sina egna vägar. Han blev stor grabb i både cykel och skridskor. I cykel representerade han CK Falken, Sofia CK och Hammarby IF. Som skridskoåkare representerade han Stockholms Sportklubb och IF Linnea. I skridskor vann han 22 individuella SM samt sex i lag.

Han föddes 15 december 1919 på Söder och skaffade sig i unga år starka ben som springgrabb med paketykel. Som cyklist slog han igenom som arton-åring vid nordiska mästerskapen Helsingfors, Han var också skogshuggare på Sollerön där han träffade sin fru och senare bosatte sig. 1943 var från början ett bra år för Åke. I januari opererades han för blindtarmen, i februari blev han svensk mästare på skridskor 1500 meter och i juni svensk mästare på cykel, men sedan kom olyckan. Åtta gånger var han med i svenska landslaget. Han skaffade sig senare en egen sporthandel på Hornsgatan i Stockholm och efter skridskokarriären var han ledare för skridskolandslaget och matchade bl a fram Sigge Ericsson till OS- och VM-segrar. Han avled i Mora 1998, 78 år gammal.

Rolle tog OS-silver

Roland Stoltz, som blev Rolle med hela Sverige, var född 1 augusti 1931. Han växte upp i Gröndal, där han började som bandyspelare och representerade klubben även i fotboll. 1955 gick han till Djurgården i ishockey och blev direkt landslagsman, där han var bofast fram till 1968. Till Djurgården kom han från Atlas Diesel. Han hade stora framgångar som ishockeyspelare. Han deltog i tio VM-turneringar och vann VM-guld i två. I OS har deltog tre gånger och tog ett OS-silver 1964 förutom sina sex SM-guld. Han spelade 218 landskamper. Han var tränare i Djurgården och Mälarenhöjden/Västertorp. Han avled i februari 2001

50-åriga kriget

Singel Ericson har under 34 år varit hockey-reporter på Expressen. Han har följt den ryska ishockeyn på nära håll och nu har han kommit ut med en bok, "50-åriga kriget". Han har följt rysk ishockey från deras inträde på världsmarknaden vid VM 1954 fram till nu och lagt en viss tonvikt på de Olympiska spelen i Nagano 1998 och Salt Lake City 2002. Det är ett ishockeyhistoriskt dokument och den ryska ishockeyns födelsedag noteras till den 17 februari 1946, då Sovjetunionen spelade något om liknade ishockey på en bandybana men med kanadensiska regler

Sveriges insats i Salt Lake City 2002 betecknar han som tidernas OS-fiasko, då Sverige blev utslaget av en B-nation, Vitryssland, en nation som var en av 15 avhängda stater som kom med i hockeyfamiljen sedan det väldiga Sovjetunionen delats upp. Vitryssland hade bara ett NHL-proffs i laget not Sveriges 18 dollarmiljonärer. Vi kan också läsa att Gretzky som vunnit nästan allt som går att vinna inte fick något OS-guld, dock var han med som coach men i OS får bara spelarna medaljer. Däremot har de stora i Sovjet och Ryssland fått OS-guld som Vsevolod Bobrov, Alexander Almetov, Alexander Ragulin, Anatolij Firsov, Vladislav Tretjak, Valerij Vasiljev, Valerij Charlamov, Alexander Matlsev, Boris Michailov, Vjatjeslav Fetisov, Igor Larionov, Sergej Makarov, Vjatjeslav Starshinov, Sergej Fedorov, Vladimir Petrov m fl.

Singels tio i topp lista toppas av Team Canada från NHL mot Sovjet 1972 och och bottenlistan toppas av Sveriges förlust mot Vitryssland vid OS 2002

Århundredes bäste målvakt Vladislav Tretjak har ett eget kapitel där det åter tas upp brytningen mellan honom och Viktor Tichonov vilket man tror kostade Sovjet OS-guldet 1984 och Tretjak fick bara tre OS-guld i stället för fyra, då han byttes ut under OS-finalen mot USA.

Boken har också med NHL-spelarnas advokat Alan Egelsons fight med Avery Brundage IOK och Bunny Ahearn IIHF för att få med proffsen i VM och OS. Med i boken finns också Alan Egelsons "affärer", som medförde 1 miljon canadadollar i böter och 18 månaders fängelse vid en domstol i Toronto. 1989 upptogs han i Hockey Hall of Fame. Kanada ville spela mot Sovjet för att visa att man är överlägset bäst och kanadensarna hade ingen res-

pekt för Sovjet, "De ryska spelarna är alldeles för små, skjutet nästan aldrig, bara passar och passar, det händer ingenting på isen. Men när de möttes 1972 visade Sovjet sådan klass att kanadensarna avsiktligt måste skada en av spelarna i Sovjet för att vinna den avslutande åttonde matchen.

Boken har också mycket om NHL, liksom olika affärer inom Svenska Ishockeyförbundet.

STIG NILSSON

Boken på 308 sidor kostar 350 kronor. Medlem i SOF får köpa den för 295 kronor. Boken beställes från Lars Martin Ericson, Allevägen 6 D, 192 76 Sollentuna, Fax: 08 - 626 88 67, Tel: 08 - 754 36 33.

Bragdmedaljör som 15-åring

Jane Cederqvist hade en kort med intensiv karriär. Hon simmade för SK Neptun, där flera av hennes klasskamrater i Södermalms Kommunala Flickskola också tävlade. Hon debuterade som 12-åring och avslutade som 16-åring. Under den tiden hann hon vinna OS-silver och slå världs- och europarekord.

Jane föddes 1 juli 1945.

Hon vann sitt första SM som 13-åring tillsammans med tre andra simmarflickor från Neptun på 4x50 meter. 1960 satte hon två svenska rekord både på 800 och 1500 meter och 1960 blev det också OS-silver vid OS i Rom på 400 m frisim. Samma år fick hon som första kvinna Svenska Dagbladets guldmedalj. Hon hann med att ta 13 SM-guld. Hon var speciell genom att inte vara speciellt intresserad av idrott. Hon har i stället satsat på en civil karriär och disputerat i historia vid Stockholms Universitet 1980 och har sedan arbetat som byrådirektör och generaldirektör.

Blev aldrig olympier

Arne Andersson är en av våra främsta löpare genom tiderna, men han blev aldrig olympier. Han satsade på OS 1944 men de spelen blev aldrig av på grund av kriget. När OS gick i London 1948 var han diskad. Eftersom han inte kunde delta i friidrottstävlingar efter diskningen satsade han på cykel och deltog i Sverigeloppet (Haparanda-Ystad) två gånger.

Började med fotboll

Kajsa Bergqvist är en av våra mest lyskraftiga stjärnor. Hon har nått världstoppen i friidrott men hon började sin idrottsbana med fotboll. Kajsa föddes den 12 oktober 1976 i Upplands Väsby. Hon provade som riktigt ung på olika idrotter som volleyboll, badminton, simning och längdskidor. Men det var ingenting som passade. När hon fyllt 10 år övertalade hennes storebror Anders henne att prova på löpning, Rödskjöppet. Så var hennes intresse för fri idrott väckt. Hon har vunnit sex SM i höjdhopp 1997 - 2003.

Internationellt ser meritlistan ut så här till en början:

1993 vann hon European Youth Olympic och var åtta på JEM

1994 var hon tvåa på JVM i Lissabon efter ryskan Olga Kaliturina

1995 var hon trettonde på inne-VM, tvåa på JVM och utslagen i kvalet vid VM i Göteborg

1996 sexa på inomhus-EM i Globen

Sedan har de stora framgångarna kommit:

EM inomhus i Gent 2000: Guld

OS i Sydney 2000: Brons

VM inomhus i Lissabon 2001: Guld

VM utomhus i Edmonton 2001: Brons

EM inomhus i Wien 2002: Silver

EM utomhus i München 2002: Guld

VM inomhus i Birmingham 2003: Guld

VM utomhus i Paris 2003: Brons

2002 utsågs hon till årets Idrottskvinna i Sverige och så flyttade hon till Monte Carlo. I Sverige representerar hon Turebergs FK.

På grund av skada blir det ingen ytterligare merit vid OS i Aten - Knake i Peking?

Ludmila visade vägen

Ludmila Engquist, ryskan som hittills är vår enda kvinnliga olympiska guldmedaljör i friidrott, fängslade hela Sverige med sina fina lopp på 100 meter häck och hennes framgångsrika kamp mot bröstcancer. Hon slutade inte att springa när hon drabbades av bröstcancer utan gjorde come back på DN-galan 1999 inför en fantastisk hyllningskör på Stockholms Stadion.

Men den vackra sagan tog ett abrupt slut då det visade sig att hon dopat sig när hon tänkte göra en karriär i en ny sport, bobåkning. Vi kände oss alla lurade av en av våra stora favoriter. Än värre var det då hon redan tidigare

blivit anklagad för att ha dopat sig när hon representerade Ryssland.

Hon föddes den 21 april 1964 i Tambov 50 mil sydost om Moskva. Hon växte upp i områden där cancer låg nära till. Vit nysnö blev redan morgonen efter gråsvart. Det var med andra ord ett cancerområde. Hon gick tio år i grundskola och utbildade sig till lägstadielärare i högskolan men sedan fångades hon in av idrotten. Hon visade snabbt stor snabbhet och hon började med mångkamp men efter ett lopp på 100 meter häck på 12,98 blev det bara häck för Ludmila. Hon gifte sig med sin friidrottstränare Nikolaj Narozjilenko, och med honom fick hon dottern Natasja.

Hon rankades som världsetta på 100 meter häck 1991 och tvåa 1992. Så här har hennes olympiska meriter sett ut:

1988 Söul: placerad

1992 Barcelona placerad

1996 Atlanta guld på 12,58

Vidare: VM 1991 i Tokyo, guld, EM 1990 femma, inomhus-VM 1991 guld, inomhus EM 1990 guld. Inomhus EM 1992 guld. Världsrekord på 60 meter häck inomhus med 7,69.

Ludmila tävlade för Ryssland till och med 1995.

Sedan träffade hon Johan Engquist som blev hennes man och sedan hennes man. Innan de gifte sig skilde sig båda från sin man och hustru och hon började träna i Sverige.

Hon fick också upprättelse för sin dopning i Ryssland då det visade sig att hennes svartsjuka make hade preparerat hennes mat med anabola steroider och den 13 februari 1993 fastnade hon i en dopningskontroll och avstängde i fyra år. Hon nekade och senare erkände hennes make brottet och hon frikändes. Hon kunde börja tävla igenom som 31-åring och hon blev svensk medborgare 1996 och tävlade för IFK Lidköping. I de blågula färgerna vann hon guld i VM i Aten 1997 och fick Svenska Dagbladet guldmedalj. Hon rankades som världsetta och tog brons vid VM 1999 1996 i Atlanta och tog guld vid VM 1999 i Sevilla. SM vann hon två gånger.

Sedan blev det bob och hon kom fyra i VM men de stora framgångarna lät vänta på sig. Hon hade stora krav på sig både från sig själv men säkert också från sin make. Därför blev det dopning. Hon flydde sedan till Spanien efter avslöjandet men förhoppningsvis kommer hon tillbaka till Sverige.

Fotbollen - årets förbund

Sveriges Centralförening för Idrottens Främjande har utsett Svenska Fotbollförbundet till årets förbund 2003. Bakom ligger främst "Damprojektiten, som haft betydelse för rekrytering och utbildning av kvinnliga ledare. Ytterligare delar som

bidrog till utnämningen är att herrlandslaget och herrarnas U21-landslag kvalificerat sig till EM-slutspel i sommar och att damlandslaget är klart för OS och EM-slutspel. Konkurrenter var bowlingförbundet, friidrottsförbundet och skidförbundet.

Förbundet får 200 000 kr och en miniatyr av JP Molins skulpturgrupp Bältesspännarna.

Svensk sprinter i OS-final

Att en svensk sprinter återfinns i en OS-final är ovanligt. Men 1980 lyckade den svenska sprintern Linda Haglund nå finalen i Moskva och kom på fjärde plats. Hon tävlade för Hanvikens SK. Hon hade stora framgångar med ett EM-guld och tre EM-silver inomhus på 60 meter, ett EM-silver utomhus på 100 meter. Hennes strålande karriär fick ett abrupt slut 1981 då hon ertappades med att ha intagit anabola steroider.

Facktidningen Track and Field rankade henne som världens näst snabbaste kvinna 1978 och 1981. 1979 och 1981 var hon uttagen i Europalaget. 32 A-landskamper gjorde hon och debuten skedde när hon var 15 år. Hon vann sju SM på 100 meter och fem på 200 meter. Och hon blev årets Idrottskvinna 1978.

Linda tröttnade på de dåliga förhållandena i Sverige och började träna i Finland under Pertti Hedin, och han var orsaken till hennes positiva dopningstest. Hon avstängdes i 18 månader. Sedan var det inte roligt att bo kvar i Sverige. Hon bosatte sig i Los Angeles med sin dåvarande make Eddie Johnson och blev kvar där i åtta år. Sedan kom hon tillbaka till Sverige och blev lärare och ungdomsledare. Hon försökte också på en come back 1989 i längdhopp utan att lyckas och då lade hon av.

Drömmen om ett Riksidrottsmuseum

Kommer vi att få ett Riksidrottsmuseum? Regeringen har ju som bekant uppvakttat RF med ekonomiskt stöd till ett Riksidrottsmuseum. Var skall det ligga? Det naturliga är väl att det ligger vid Stockholms Stadion. Här finns Stadion, Idrottshögskolan, Östermalms IP och Idrottens Hus. Arkitekten Per Kristoffersson har ett färdigt förslag till ett museum, som kan bli en mötesplats och kunskapscentrum för landets största folkrörelse, idrotten. Huset skall rymma verksamheter som undervisning, information, forskning, utställningar, kafeteria m m. Platsen är också bra ur kommunikationssynpunkt med tillgång till buss och tunnelbana. Byggnaden skall ligga på höjden efter Lidingövägen, som i dag ser tråkig och trist ut. Men mycket återstår innan man kan sätta spaden i marken.

1992 öppnade ett Riksidrottsmuseum i Globen men det lades ner efter fem år av ekonomiska skäl. Sedan har museets samlingar varit nedpackade i lådor och flyttats runt. Ett Riksidrottsmuseum kommer det att bli men var det skall ligga och hur det skall se ut är långt ifrån klart, liksom när det kan tas i bruk.

Kjell Isaksson med i tre OS

Kjell Gunnar Isaksson var en framgångsrik stavhoppare och gymnastikdirektör. Han föddes 28 februari 1948 och deltog i tre OS. Han var med i 51 landskamper 1967-1983. I 18 av dem segrade han i stavhopp. Han slog tre världsrekord och vann två EM-silver. I OS 1968 blev han tia i stavhopp. 1972 blev han utan höjd i kvalet och 1976 blev han utan höjd i sluttävlingen. Som högst hoppade han 5.59 i en tävling i El Paso, det var en liten tävling och rekordet godkändes ej men 15 svenska rekord slog Kjell. Han klarade fem meter 22 år i rad. Efter stavhopparkarriären började han tävla i bowling i Ängby BK. Han blev av hög klass även i den grenen och nådde maximala 300 poäng över en serie. Bättre kan det inte bli.

Svängis en folkjär cyklist

Sven Svängis Johansson är kanske vår mest folkjärre cyklist. Han föddes 8 juli 1914 och började inom idrotten som löpare i Drottningholms SK. Han spelade även bandy i Hammarby IF. Han var springschas i unga år och då arrangerade Dagens Nyheter ett springschaslopp 1929 och det vann Svängis. Han debuterade som tävlingscyklist 1931 och avslutade karriären 1957, 43 år gammal. Han tävlade för Hässelby CK, CK Stefaniterna och Hammarby IF. Han vann 25 svenska mästerskap, elva individuellt och 14 i lag.

1936 var han med vid OS i Berlin men i 18 milsloppet tvingades han bryta. Sedan blev det inga fler OS-chanser då OS 1940 och 1944 ställdes in. Han vann sexdagars tre gånger. Han jobbade på Dagens Nyheter som lagerman och cyklade till jobbet varje dag från Östberga. Han avled i september 1982 av sviterna av en trafikolycka. Han blev påkörd av en lastbil vid Hornstull på väg hem på sin cykel.

En svensk vid OS 1896

Henrik Sjöberg från Stockholm var den ende svensk som deltog i de första olympiska spelen i Aten 1896. Han bestod själv resan till Aten. Henrik lyckades inte ta någon medalj vid dessa spel men han kom fyra i höjdhopp inför 70000 åskådare. Han deltog också på 100 m, längdhopp, diskus och i gymnastikens hopptävlingar. Det var vanligt att man vid de första olympiska spelen deltog ett flertal grenar på programmet

Presentation av några starka olympier

Elisabeth (Betty) Cuthbert

En australiensk Sprinterdrotning från Australien som tog tre OS-guld på hemmaplan i Melbourne 1956. Hon vann 100 m, 200 m och 4 x 100m. Hon satte 14 världsrekord.

Hon var bara 18 år då hon vann sina tre OS-guld men genom att TV inte slagit igenom över hela världen blev hon inte den kändis som hon skulle ha blivit om hon vunnit sina guld senare. Hon var flickan från landet som lekande lätt vann sina distanser. Hon blev hela Australiens älskling men efter OS blev det motigt för henne. Flera skador gav henne stora problem och vid OS i Rom 1960 kom hon inte längre än till kvartsfinalen på 100 m. Men hon satte in sitt namn i den olympiska historien igen 1964 då hon vann 400 meter. Hon drabbades sedan av MS men hon är inte glömd i Australien, det finns to m en långfilm om henne.

Irina och Tamara Press

Friddrottare från Sovjet. Irina ägnade sig åt häcklöpning och mångkamp. På 80 m häck vann hon OS-guld 1960 och slog fem världsrekord. I femkamp vann hon OS-guld 1964 och slog sex världsrekord och var först att över-skrida 5000 poäng. Hon var också OS-finalist på 4 x 100 meter och i kula. Hon avbröt karriären före EM 1966 liksom hennes stora syster Tamara. Irina angav en knäskada som skäl men många spekulerade i annat då konststester introducerades vid EM.

Tamara var en kastare i kula och diskus. Hon vann OS-guld i kula 1960 samt i kula och diskus 1964. Hon satte sex världsrekord i kula och i diskus. Hon var en banbrytare för kvinnliga kastgrenar men hennes minne lever mest kvar som en storgvuxen kvinna utan de "rätta" kvinnliga attributen.

Christina von Saltza

Simmare från USA. Hon hade sitt stora år 1960 då hon vann OS-guld på 400 m fritt, 4 x 100 m fritt, 4 x 100 m medley samt OS-silver på 100 m fritt.

I finalen på 400 m fritt vann hon före Jane Cederqvist, dubbelt svenskt kan man säga, eftersom Chris föddes dn friherrliga ätten von Salza och är registrerad på svenska Ridдарhuset. På 100 m förlorade hon mot den suveräna Dawn Fraser.

Archibald Hahn

1904 var Archibald Hahn den förste att vinna 100 och 200 m vid ett OS. Han vann också 60 m vid samma OS, sista gången den grenen fanns på programmet. 1906 försvarade han sin titel på 100 m, och inte förrän Carl Lewis 1988 hade någon lyckats försvara ett guld på 100 m.

Hahns tid på 200 m 21,6 nåddes på rak bana, men tiden underskreds inte vi Olympiska Spel förrän 1932.

Efter karriären blev Hahn tränare och skrev en klasisk bok om sprintlöpning, "How to sprint".

Mary T Meagher

Fjärilsimmare från USA. Hon vann OS-guld på 100 m och 200 m fjärilsim samt 4 x 100 m medley 1984, OS-silver på 4 x 100 m medley 1988, OS-brons på 200 m fjärilsim 1988.

Hon blev historisk 1981 då hon slog rekordet för andra gången och simmade 100 meter fjärlil på då otroliga 57,93. - ett rekord som stod sig till augusti 1999. Även på 200 m slog hon för sjätte gången rekord samma år. Detta rekord 2.05,96 stod sig till 2000.

Rudolf Karpati

En stark ungersk fäktare. Han vann OS-guld individuellt 1956 och 60 samt i lag 1948, 52, 56 och 60. Arméofficer som älskade musik och ansåg att musikaliteten hjälpte honom eftersom fäktning också bygger på rytm och taktkänsla. En taktiker som tog individuellt guld i sabel både i Melbourne och Rom. I Melbourne vann han 18 matcher och förlorade bara en. De år han tog OS-guld utsågs han även till Årets Idrottsman i Ungern. Efter den aktiv karriären blev han domare av högsta internationella grad och jobbade hårt för införandet av elektronik i sporten.

Patrick O'Callaghan

Irländsk släggkastare som tog OS-guld 1928 och 1932. I OS i Berlin fick han inte ställa upp eftersom det irländska förbundet inte erkändes av IAAF. Av samma skäl blev inte hans världsrekord på 59,56 satt 1937 godkänt.

Jurij Sedych

Släggkastare från Sovjetunionen, som vann OS-guld 1976 och 80. Han hade en explosiv styrka och förbättrade ständigt tekniken. Han använde inte i likhet med andra släggkastare handskar utan bara en tunn gasbinda över fingrarna för att ha den rätta känslan för redskapet. Han slog igenom tidigt och som 18-åring vann han junior-EM och slog juniorvärldsrekord. Tre år senare vann han OS-guld. Vid OS i Moskva öppnade han tävlingen med ett världsrekord. 15 år efter första OS-guldet vann han VM i slägga i Tokyo.

Jurik Vardanian

Tyngdlyftare från Sovjetunionen som vann OS-guld 1980 i klass 82,5 kilo med ett resultat som räckt till guld även i de två tyngre klasserna. Han slog 19 världsrekord och vann sju VM-guld samt ett flertal EM-guld. Den mest överlägsne OS-vinnaren genom tiderna. OS i Los Angeles 1984 bojkottades av ryssarna och i stället deltog man i ett "alternativ-OS" i Bulgarien. Där noterade han 405 kg - ett resultat som utklassade resultaten i Los Angeles och med det resultatet hade han slagit alla i Los Angeles utom de två bästa i super-tungvikt, trots att han höll till i en viktklass fyra klasser längre ner.

Pertti Karppinen

Nordens främste roddare. Han vann OS-guld i singelsculler 1976, 80 och 84. Tillsammans med sin bror tog han även ett VM-guld i dubbelsculler. 1976 såg länge tysken Peter Michael Kolbe ut att bli OS-mästare. Han ledde klart med 8 sekunder när spurten drogs upp. Då kom Pertti som skjuten ur en kanon och 15 meter före mål passerade han tysken. Han var då nästan okänd och vann med 2,5 sekunder. Han var stenhuggare och brandman och när han vann sitt första OS-guld gick invånarna i den lilla staden Vehmaa man ur huset för att gratulera. Ringa kunde man inte då familjen inte hade telefon.

Detta var en riktig solskenshistoria. Den store, tyste och starke roddaren på 100 kilo kom från ingenstans och vann OS-guld. Han hade svårt att tala med sina konkurrenter och pres-sen då han endast talade finska. Han lät framgångarna tala. Han var den femte roddaren som tog tre guld i rad och blev en legend.

Klaus Dibiasi

En italiensk simhoppare som var född i Österrike. Han var sin tids mest överlägsne simhoppare. Han vann OS-guld i höga hopp 1968, 72 och 76 samt silver 1964. Silver blev det också i svikhopp 1968. Nio gånger har han utsetts till världens bästa simhoppare.

Pappa Carlo var den som tränade Klaus. Han var själv olympier 1936, då han blev tia. Han tränade sin son hårt och det rörde sig om 150 hopp per dag utom söndagar. Med andra ord är det hård träning som ligger bakom Klaus framgångar.

Roger Kingdom

Häcklöpare från USA som dominerade korta häcken på 80-talet. Han vann OS guld 1984 och 88 och slog världsrekord på distansen 1989 (12,92). 1988 var hans stora år. Då vann han 25 raka segrar, med segern i OS som kronan på verket. Han blev den andre i historien som underskred 13 sek.

Gillis Grafström

Ansågs på sin tid som den mest fulländade konståkaren. Han vann OS-guld 1920, 24, 28 och silver 32, då han var skadad i ett knä och svårt sjuk. Han vann också VM 1922, 24 och 29. 1929 fick han Svenska Dagbladets Bragdmedalj. Han är en av våra största olympier genom tiderna. Han hade en kropp som passade konståkning och han behärskade varje muskel i den. Han hade en förbluffande musikalisk följsamhet och han temperament var hans värste motståndare. Han tränade mycket gymnastik för att nå estetisk fulländning. Han föddes 1893 och dog 1938.

Han hade känsliga nerver och ett konstnärstemperament som ofta ställde till problem för honom. Vid OS i Antwerpen gick hans skridsko sönder vid träningen och han kunde efter stor möda köpa ett par nya. Trots dessa svårigheter vann han guld. Eftersom guldet vanns i sommar-OS i Antwerpen och han försvarade sitt guld vid det första vinterspelet 1924 i Chamonix blev han den förste och ende som tagit guld i både sommar och vinter-OS. Dessutom i samma gren. Han efterträdde i Sverige en annan stor idrottsman inom konståkning, Ulrich Salchow.

Fram till 1928 ägnade han sig enbart åt uppvisningar men övertalades att ställa upp i OS 1928 och vann även då i hård konkurrens med österrikaren Willy Böckl. Han var ovillig att tävla och fick oftast övertalas att ställa upp, men när han ställde upp gjorde han det ordentligt.

1929 ställde han upp i VM och vann igen och detta gav honom bragdguldet. 1932 hade han egentligen slutat men övertalades att ställa upp i OS. Vid träningen inför OS slog han upp en gammal knäskada och var mycket nervös under tävlingen och missade första figuren vilket kostade honom guld. Nu blev det silver i stället.

Han tillbringade en stor del av sitt liv i Tyskland, där han arbetade som arkitekt. Han avled i sitt hem i Potsdam i blodförgiftning. Han samlade på konståkningslitteratur och hade i sin samling över 200 band tillsammans med målningar, karikatyrer och gravyrer. Denna unika samling ställde sedan hans fru ut på olika platser i världen bl a i USA.

Han tävlade för SASK, där han blev medlem 1907. Han deltog i sin första tävling som 14-åring och sedan segrade han i Skolungdomens tävlingar. 1909 blev han trea i junior-klassen vid Nordiska Spelen och 1911 i seniorklassen. Han vann SM 1917-1919 och Nordiska Spelen 1917. Han bodde mestadels utomlands i Berlin även om Stockholm var hemma för honom. Han studerade arkitektur i Berlin. Han arbetade sedan som arkitekt också i Stockholm och London

Magda Julin vår första kvinnliga guldmedaljör i en vintergren

Magda Julin vann konståkningen vid sommar-OS i Antwerpen 1920. På programmet stod även ishockey. Konståkning var då en känd sport i Sverige med världsstjärnor som Magda, Gillis Grafström och Ulrich Salchow.

I Stockholm fanns inget ispalats för träning så de tre stjärnorna fick ta tåget till S:t Moritz i Schweiz, där de tränade i tre veckor på isbanan som låg direkt utanför hotellet. OS-guldet var Magdas största seger, men hon vann även ett Nordiskt mästerskap.

Hon var född i Vichy i Frankrike 24 juli 1894. Hon tog sina första skär som sexåring och hennes far ville att hon skulle bli konståkarska.

1906 flyttade familjen till Djursholm och pappan ordnade då på Stora Värtan och Ekebysjön plats för Magda att träna. Som 14-åring vann hon sin första tävling. Hon tränade ensam efter skolan varje kväll när det fanns is och var alltid bäst vid stora tävlingar. Hon var väldigt säker på den obligatoriska åkningen. Fem månader efter guldet i Antwerpen födde hon sin förste son, Per Åke och senare kom Bo.

Efter Nordiska Mästerskapen 1921 slutade hon med konståkningen och öppnade restaurang Java i Stockholm, som hon drev tills hon blev 77 år.

Hon avled 96 år gammal 1990. När SOK firade 75-årsjubileum 1988 var hon hedersgäst och hade Juan Antonio Samaranch till bordet och 96 år gammal var hon med på skridskor och invigde en ny ishall i Östersund.

Simhoppets äldste guldmedaljör

Hjalmar Johansson var 34 år då han vann OS i varierande hopp 1908 i London före tre svenskar. Han är därmed simhoppets äldste guldmedaljör. Bassängen hade placerats mitt på innerplanen i det nybyggda White City Stadium innanför löparbanan. 1906 blev han 19e man i stående längdhopp och sexa på 100 meter frisim. Som simmare och simhoppare tävlade han för Stockholms KK och i friidrott för IK Atle i Stockholm.

1912 blev han silvermedaljör efter Erik "Loppan" Adlerz. Han var då 38 år, världens genom tiderna äldste simhoppmedaljör.

Benke missade OS-kvalhöjden

En julkväll 1954 blev Bengt Nilsson Benke med hela svenska folket. Han höjde då europarekordet i höjdhopp från 205 till 210, 20 år gammal. På hösten samma år höjde han rekordet till 2.11. Däremellan blev han europamästare på 202 och fick som resultat av året Svenska Dagbladets bragdmedalj. Han var 1950-talets stora friidrottsidol i Sverige och gjorde flera attacker på världsrekordet 213 men klarade det inte. Han började i Ramvik som tyngdlyftare och bildade när han kom till Stockholm. Essinge Atletklubb och gick som 11-åring med i Stockholms Gymnastikförening.

Vintertid sysslade han med skidåkning och vann samtliga skol-DM för pojkar 13-15 år och var med i skollaget i både bandy och ishockey.

Han blev höjdhoppare av en slump och tog 175 i sitt första hopp. Han var först i Europa med dykstilen och tävlade för Westermalms IF som bl a hade Arne Ljungqvist. I höjdhopp fick han konkurrera med Ljungqvist och "Svängsta" Svensson. Egentligen var han för kort för höjdhopp, bara 181 cm. Det var stora förhoppningar på honom till OS i Melbourne 1956 men där missade han kvalhöjden 194, då han på grund av skada inte kunde göra sig själv rättvisa Hans bittraste idrottsminne. Sedan slutade han 23 år gammal en vecka före EM i Stockholm 1958 och reserven Rickard Dahl fick kallas in och han vann EM-guld.

En stor dag för svensk fotboll

Sverige tog guld i fotboll vid OS i London 1948. Det började med 3-0 mot Österrike och sedan det stora mållkalaset mot Korea 12-0. I semifinalen mötte Sverige Danmark och vann med 4-2 så var det final mot Jugoslavien. Gunnar Gren gjorde 1-0, Jugoslavien kvitterade men så gjorde Gunnar Nordahl 2-1. Matchen avgjordes sedan när Gunnar Gren slog in en straff, 3-1.

Sverige hade ett starkt lag. Det var innan utvandringen börjat men efter OS började det. Åtta av de tolv guldspelarna blev proffs. Bara målvakten Torsten Lindberg, backen Erik Nilsson som även var med vid OS-bronset 1952, backen Börje Leander som spelade två matcher och delade guldet med Knut Nordahl och lagkaptenen Birger Rosengren blev kvar. De åtta spelare som sedan blev proffs var Knut Nordahl, Bertil Nordahl, Sune Andersson, Kjell Rosen, Gunnar Gren, Gunnar Nordahl, Henry Carlsson och Nils Liedholm. Putte Kock var lagledare. Lager innehöll tre bröder. I dag finns bara Nils Liedholm och Torsten Lindberg i livet.

Kerstin Palm med i sju OS

Kerstin Palm föddes 5 februari 1946 i Malmö, växte upp i Göteborg och blev stockholmska. Hon är Sveriges mest olympier genom tiderna och i många år en av världens bästa florettfäkterskor. Hon deltog i sju OS från Tokyo 1964 till Söul 1988. I Söul var hon 42 år gammal och världens enda kvinna som deltagit i sju OS. Som bäst placerade hon sig som femma i Mexiko City 1968 och sexa i München 1972.

Hon började fäktas som 14-åring och 1961 blev hon skolmästarinna, tvåa i JSM och nordisk mästarinna. 1962 blev det seger i SM, JSM och JDM och landskampssegrar. 1963 blev hon nordisk och svensk mästarinna både för seniorer och juniorer, semifinalist vid JVM och kvartsfinalist vid stora VM.

23 år gammal var hon utbildad tandläkare och tävlade då för FFF (Föreningen för Fäktkonstens Främjande). 1965 utsågs hon till Årets Idrottskvinna.

Totalt gjorde hon 17 VM-startar, sju OS-startar och hon har 90 mästerskapstecken. Om OS 1968 sägs det att hon blev bortdömd och borde ha fått en medalj. Hon gjorde come back som 57-åring och vann en internationell tävling och tog silver i Veteran-VM.

Pia tar första damguld i skytte

Pia Hansen tar Sveriges mest överlägsna OS-guld i Sydney genom att vinna dubbeltrappfinalen 2000. Hon blev därmed Sveriges första kvinnliga OS-guldmedaljör i skytte. Hon bor i Attarp utanför Helsingborg och lärde sig dubbeltrapp blott tre år före OS i Sydney. Hon hade tidigare enbart sysslat med trapp men kontaktade 1997 Conny Persson i Höör för att lära sig dubbeltrapp. Hon trodde aldrig att hon skulle bli så snabb att hon skulle klara av dubbeltrapp men i Sydney visade de sig att hon var snabbast i världen.

Meriterad SOF-medlem

Stig Roland Helmer Pettersson var under 1950- och 1960-talen en av våra främsta friidrottare. Han fick namnet Stickan, ett namn som användes av hela Idrottssverige. Han började hoppa höjd i IFK Österåker. Men som 18-åring blev det Kronobergs IK, en klubb som han stannade i och var även dess ordförande en tid.

Stickan, som är SOF-medlem, deltog i tre OS och blev finalist i alla, fyra i Melbourne 1956, femma i Rom 1960 och fyra i Tokyo 1964.

Han höjde det svenska rekordet från 213 till 216 cm. Vid EM i Stockholm 1958 blev det brons efter Rickard Dahl och tjecken Lansky. Vid EM 1962 blev han tvåa efter rys-sen Valeri Brumel.

Stickan gjorde 46 landskamper 1955-65 och vann 28. Åtta SM blev det, sju av dem i rad 1956-62. Det sista 1964. 1963 förlorade han mot Sörmarkarn Nilsson. 1959 deltog han i närmare 50 tävlingar och klarade 200 eller mer vid 40 tillfällen - 2,11 som bäst. 1961 hade han ett snitt på 210 och 1962 noterades han för 216 cm.

Han föddes i Österåker 26 mars 1935 och började som de flesta med bollspel. Som friidrottare började han som trestegshoppare där han blev trea vid JSM. 1959 blev han tvåa i tresteg på SM med 14,78. Sedan specialiserade han sig på höjdhopp. Nu är han egen företagare i foto- och tryckeribraschen i Uppsala.

Han har varit lagledare för friidrottslandslaget 1967-1976 och ledamot av Svenska Friidrottsförbundet i nästan 20 år. Han är vidare medlem av Sveriges Olympiska Kommitté och har varit olympisk lagledare vid fler tillfällen.

Landslagsspelare i tre bollsporter

Gösta Knivsta Sandberg, färghandlaren från Bromma, är den ende i modern tid som lyckats bli landslagsspelare i tre stora bollsporter, fotboll, ishockey och bandy. Han representerade Djurgårdens IF och spelade över 300 fotbollsmatcher för klubben och gjorde 70 mål, vann fyra SM-guld och gjorde 52 landskamper med OS-brons i Helsingfors 1952 som främsta merit. Han debuterade i landslaget mot Jugoslavien 1951. Han avslutade fotbollen i Djurgården 1966 med ett SM-guld. Han blev Stor Grabb i fotboll efter OS-bronset som 19-åring. Efter den aktiva tiden blev han tränare i Djurgården och Brommapojkarna.

Han spelade ett par hundra ishockeymatcher för Djurgården och vann sex SM-guld och spelade åtta landskamper och deltog i en VM-turnering. I bandy spelade han i klubben i mer än 30 säsonger och spelade tre landskamper. Han blev tidernas djurgårdare i hård konkurrens med Sven Tumba.

Han föddes 6 augusti 1932 i Uppsala men växte upp i Knivsta. Han bor i dag i Bromma och har en son, Lars, som spelat fotboll i Djurgården.

Lagtempo ny gren i skridsko i OS

Den internationella olympiska kommittén har beslutat att lagtempo i skridsko ska vara en ny gren redan från OS i Turin 2006. Varje lag består av tre åkare.

Hade världsrekord på 110 m och 400 m häck

Under 13 år var Sten "Sten-Pelle" Pettersson med i friidrottslandslaget. Han vann 22 individuella SM i friidrott och nio i stafett. Han var dessutom den första som fick Svenska Dagbladets bragdmedalj.

Han vann 29 landskamper och satte sex svenska och tre världsrekord. Han hade världsrekordet både på 110 m och 400 m häck.

Innan han blev friidrottare sysslade han med fotboll och bandy i smålag men när det blev friidrott på allvar tävlade han för IK Göta och 1923 kom han med i landslaget blott 20 år gammal. Ett år senare tog han brons i OS på 110 m häck. Han deltog även i OS 1928, blev fyra på 400 m häck och utslagen i mellanheat på 110 m häck. Även 1932 var han med i OS, blev utslagen i mellanheat på 400 m och i försöksheat på 400 m slätt. Han deltog också i Sveriges lag i stafett 4 x 400 m 1928 - laget kom fyra.

Han slutade 1936 och en månad senare satsade han på bowling och han blev svensk mästare i den nya sporten 1942, representerande KKS och senare AIK.

Han invaldes i bragdjury 1945 och satt i den till 1968 och var ordförande en tid. Han drev en herrekiperingsaffär i Stockholm och avled 1984, 81 år gammal.

Gerts OS-guld-meriter

Gert Fredriksson är med sina sex OS-guld i en klass för sig bland svenska olympier. Så här ser hans olympiska guldlista ut:

1948: K1 10000m OS-guld 30,5 sekunder före Kurt Wires Finland

1948: K1 1000m OS-guld 5,5 sekunder före Johan Fredrik Kobberup Anderson Danmark

1952: K1 1000m OS-guld 2,8 sekunder före Torvald Strömberg Finland

1956: K1 10000m OS-guld 9,9 sekunder före Ferenc Hatlaczky Ungern

1956: K1 1000m OS-guld 2,5 sekunder före Igor Pissarev Sovjet

1960: K2 1000m OS-guld tillsammans med Sven Olof Sjödelius 0,18 sekunder före András Szent/György Mészáros Ungern.

När han tog sitt sista guld var han 40 år och OS-kanotens äldste guldmedaljör.

Värsting vann OS-silver

Han blev världsmästare i boxning och tjänade stora pengar. Men dessa blev sedan bara en skuld till skattemyndigheten. Nu jobbar han på ett behandlingshem för ungdomar, är sambo med ett barn i Uppsala. Hans namn är George Scott.

I början av 80-talet flyttade han till Västerås och började boxas i BK Rapid. En värsting med dåliga framtidsutsikter blev en lysande idrottsman som boxare.

Han debuterade som 18-åring i landslaget och fick sitt verkliga genombrott då han tog OS-silver i Seoul 1988. Han vann 100 matcher av 125 som amatör och blev sedan proffs. Han vann fem SM-guld och ett OS-silver. Som proffs vann han första matchen på knock efter 28 sekunder. 1991 gick han fem matcher, 1992 sju och 1993 nio och han vann alla. Första förlusten kom i en VM-match. Han hade dessförinnan vunnit 23 matcher som proffs och elva av dem på knockout.

Två svenska boxare i OS

Lennart Risberg var rörmokaren på Söder som blev proffs-boxare. Han gick 48 matcher som amatör och 32 som proffs. Han var med i OS i Melbourne 1956 men blev utslagen i första omgången av polacken Wojciechowski, som visste om Lennarts ömtåliga ögonbryn och skallade honom och fick matchen bruten. Han hade under hela sin karriär problem med sina ögonbryn. Han gick sin sista proffsmatch 1965. I kamratkretsar var hans slanglexikon känt.

Ett nummer större än Risberg var Olle Tandberg. Som 17-åring deltog han i OS i Berlin 1936. Han besegrade i första omgången den färgade amerikanen A. Oliver men besegrades i den andra matchen av ungraren F. Nagy. Han gick 120 amatörmatcher och förlorade bara sex. Han blev proffs 1941 och blev europamästare. Han största seger kom mot världstväan Joe Baksi på Råsunda. Efter en förlust på knock mot Jersey Joe Walcott 1949 slutade han med boxningen och blev målare igen. Han avled 1997.

Frölander ändrade taktik

Vid OS i Sydney 2000 blev Lars Frölander slagen av två hemmasimmare och en amerikan i semifinalerna på 100 m fjärlil Geoff Huegill var bäst på 51,96 före Michael Klim på 52,63. Amerikanen Crocker hade 52,82 medan Frölander hade den fjärde tiden med 52,84.

Inför finalen ändrade han taktik. Det betydde två färre armtag på första 50 m, tre färre på andra 50. Sluttiden blev 52.00, världens tredje bästa tid genom tiderna och OS-guld med 18 hundra delars marginal före Klim, Heugill och Crocker.

Guldmedaljör ägde Nalen

Gustaf "Topsy" Lindblom vann OS-guld i tresteg vid OS i Stockholm 1912 men han blev mer känd som ägare till Gata Regerings 74, Danspalatset Nalen. Han drabbades av polio och fick ta sig fram med käpp. Men när han deltog i OS i Stockholm hade han ännu inte drabbats av sjukdomen. Han klämde i med 14,74 i första hoppet och ökade i andra till 14,76. Man hade tre hopp och de tre bästa fick hoppa ytterligare tre, flera timmar senare. Efter de nio finalhoppnen hade Topsy, IFK Norrköping vunnit före klubbkamraten Georg Åberg på 14,51 och Erik Almlöf Djurgården med 14,17.

Topsy var även sportjournalist på Idrottsbladet 1915-34. Han var vidare sekreterare i Svenska boxningsförbundet och var ansvarig för boxnings-EM på Cirkus i Stockholm 1925. Från 1940 var han manager för boxaren Olle Tandberg men framförallt drev han Nalen från 1933 till sin död 1960. Hans slogan för Nalen var "Där allting händer och fötter".

Modern Femkamp blev åter svenskt

Björn Ferm hade tre sekunder till godo på fyrfaldige världsmästaren András Balczó Ungern, när han efter sitt livs lopp passerade mållinjen i löpningen 4000 meter i Mexico 1968. Inför loppet hade Björn 22,5 sekunder till godo på ungraren som normalt var 30-35 sekunder bättre än svensken. Vid mellantiderna var han också förbi Björn men han hade gått ut för hårt, medan Björn hade krafter att forcera. Men efter mållinjen svimmade svensken efter att ha gett allt. Björn tog därmed det nionde svenska OS-guldet i femkamp av tolv möjliga och man kan säga att den svenska OS-grenen åter blivit svensk.

Missade två OS

Ludmila Engquist blev svensk medborgare på rekordtid. Sveriges bästa badmintonspelare Marina Andrievskaja fick vänta i nästan tio år. Hon är 29 år, bor i Uppsala och har missat två olympiska spel på grund av sitt ryska medborgarskap.

Hon fick sitt svenska medborgarskap fyra år senare än planerat. Hon var ett stort OS-hopp inför OS i Sydney men hennes OS-dröm krossades brutalt av det svenska regelverket. Hon uppfyllde inte kravet på fem års permanent uppehållstillstånd. Tillfälliga arbetstillstånd och idrottsliga framgångar räckte ej. Hon är ogift. Hade hon varit gift med en svensk hade det säkert gått snabbare. Nu siktar hon bara framåt och har lämnat det om hänt bakom sig.

Hur hamnade hon i Sverige?

I Ryssland är badminton ingen stor sport. Marina ville utvecklas som spelare och Sverige var stark på både herr- och damsidan. Göteborgs BK var den enda klubb som ville ha henne trots att hon var en av de bästa i Europa.

Hon får sällan stryk av en svenska. Det hände för två år sedan i SM, men då var hon halvskadad. De skador hon haft är en korsbandsskada och en svår fotskada.

Hon önskar att badminton får ökade resurser och ökad publicitet. Och receptet är troligen en stor framgång för Marina. Hon har inför OS i Aten deltagit i åtta internationell tävlingar och kravet för att få vara med i OS var att hon då var bland de 28 bästa. Hon tränar 4-5 timmar per dag. Tack vare pengar från SOK kan hon satsa på heltid.

För Aten gällde att få så hög ranking som möjligt och slippa de bästa asiaterna i början. Hon siktar nu i första hand på Aten och förs inte säga något om Peking. Hon har legat i världstoppen i tio år. Hon är en attackspelare som lever mycket på sin smash och sin räckvidd.

Hon har kvar sitt ryska medborgarskap och har alltså dubbelt medborgarskap. Hon har släkten kvar i Ryssland som hon håller kontakt med via mejl och sms.

Unik femkampsmästare

Lasse Hall som har två OS-guld i modern femkamp är unik i två hänseenden. När han vann OS-guld i Helsingfors (eller i Ahvenisto utanför Tavastehus) 1952 var han den förste civilisten som vunnit guld i den ditills av svenska militärer dominerade grenen. Tidigare hade tre kaptener, två löjtnanter och en fänrik vunnit OS-guld. 1956 vann han i Melbourne (eller Oakland Hunting Club en knapp timmes bilresa från Melbourne) sitt andra guld och den då 29-årige slöjdlärares var den förste att försvara OS-guldet i grenen.

Ett OS-brons till Plutten

Åke "Plutten" Andersson tog ett OS-brons i ishockey 1952 i Oslo. Han blev europamästare tre gånger och vann SM sex gånger med Hammarby. Han erövrade Kabompokalen både i ishockey och bandy. Han var Stor Grabb i ishockey och bandy och spelade allsvenskt i dessa båda sporter dessutom höll han hög klass i fotboll. Under VM i Paris 1951 i ishockey spelade han non stop i varje match under hela turneringen. Sammanlagt var han med i sju VM och två OS i ishockey. Han var en söderkis och fick namnet Plutten för att han var så liten. Han avled 1982.

Medaljer 1896 - 2000

Officiella sporter och grenar exkl Extraspelen 1906 och de officiella tävlingarna i konst 1912-48. Inte heller ingår vinteridrotterna konståkning 1908 och 1920 samt ishockey 1920. Medaljpoäng räknas med 3 poäng för guld, 2 för silver och 1 för brons.

Nation	GULD	SILVER	BRONS	MEDALJ POÄNG
1. USA	808	662	528	4117,82
2. Sovjet	440	357	325	2322,99
3. Storbritannien	175	228	219	1881,5
4. Tyskland	163	182	189	1028
5. Frankrike	160	173	190	998,5
6. Italien	171	136	152	929
7. Sverige	134,5	152	169	871,16
8. Ungern	147	129	154	840,25
9. DDR	153	129	127	832,83
10. Australien	103	114	143	661,83
11. Finland	99	80	115	605,5
12. Japan	98	97	103	570,83
13. Rumänien	74	83	108	481,66
14. Kina	80	79	64	451,41
15. Polen	56	27	113	409,83
16. Västtyskland	56	74	97	408
17. Nederländerna	61	65	84	391,5
18. Kanada	47	78	96	387,83
19. Bulgarien	48	82	65	367
20. Ryssland	58	53	47	322,83
21. Schweiz	40	68	56	308,5
22. Cuba	57	45	40	292,16
23. Tjeckoslovakien	49	50	48	289,75
24. Danmark	37,5	60	58	288,5
25. Sydkorea	46	49	81	287
26. Norge	46	42	39	261,5
27. Belgien	32	48	50	238,5
28. Jugoslavien	28	31	31	173
29. Grekland	23	37	30	172
30. Spanien	25	28	22	151,5
31. Turkiet	33	16	15	144,5
32. Nya Zeeland	30	12	30	143,5
33. Österrike	16	27	32	132,5
34. Sydafrika	19	20	24	118
35. Brasilien	12	19	35	106
36. Kenya	16	20	18	103,5
37. Argentina	13	23	18	100
38. Ukraina	12	12	22	79,5
38. Mexico	10	15	22	79,5
40. Iran	8	13	19	69
40. Jamaica	5	20	14	69
42. Etiopien	12	2	10	50
42. Nordkorea	8	7	15	50
44. Vitryssland	4	9	19	47,83
45. Estland				8
46. Irland				8
47. Kazachstan				6
48. Tjeckien				6
49. Indien				8
50. Egypten				6
51. Indonesien				4
52. Nigeria				2
53. Portugal				3
54. Marocko				4
55. Algeriet				4
55. Pakistan				3
57. Lettland				1
58. Mongoliet				-
59. Slovakien				2
60. Uruguay				2
61. Litauen				3
61. Trinidad/To				1
61. Chile				-
61. Taiwan				-
65. Kroatien				2
65. Bahamas				2
65. Slovenien				2
68. Thailand				2
69. Venezuela				1
70. Uganda				1
71. Filippinerna				-
72. Colombia				1
73. Peru				1
73. Tunisien				1
75. Azerbajdzjan				2
75. Uzbekistan				1
77. Namibia				-
78. Costa Rica				1
78. Georgien				-
80. Armenien				1
80. Libanon				-
82. Kamerun				1
82. Moldavien				-
84. Luxemburg				1
84. Syrien				1
84. Puerto Rico				-
87. Israel				-
88. Mocambique				1
88. Surinam				1
88. Tanzania				-
91. Ghana				-
92. IOP				-
93. Island				-
93. Malaysia				-
95. Burundi				1
95. Ecuador				1

12	47	95. Hongkong	1	-	-	3
6	39,5	95. Zimbabwe	1	-	-	3
4	37	95. Haiti	-	2	1	3
7	37	95. Saudi-Arabi	-	1	1	3
5	35	101. Sri-Lanka	-	1	1	3
6	35	102. Zambia	-	1	1	2,5
5	30,5	103. AM Jungfruöarna -1	-	-	-	2
7	27,5	103. Elfenbenskus	-	1	-	2
10	26,5	103. Ned Antiller	-	1	-	2
9	25,5	103. Senegal	-	1	-	2
7	18,5	103. Singapore	-	1	-	2
4	18,5	103. Tonga	-	1	-	2
3	17,5	103. Vietnamn	-	1	-	2
9	17	103. Panama	-	-	2	2
2	16	103. Qatar	-	-	2	2
6	15,5	112. Barbados	-	-	1	1
5	14	112. Kirgizistan	-	-	1	1
7	14	112. Kuwait	-	-	1	1
3	14	112. Makedonien	-	-	1	1
6	14	112. Irak	-	-	1	1
3	13	117. Djibouti	-	-	1	1
2	12	118. Bermudaöar	-	-	1	0,5
2	12	118. Dominiskan R-	-	-	1	0,5
6	11,5	118. Guyana	-	-	1	0,5
3	11	118. Niger	-	-	1	0,5

Olympiatravet - värdefullt för våra olympier

Det började 1979. Då stod Ingemar Stenmark i vinnarcirkeln med en check på fem miljoner. Olympiatravet har gett olympiasporten cirka 120 miljoner kronor och nästan 200 OS-medaljer.

När Olympiatravet startade 1979 var grundtanken att travet skulle ge ekonomiskt stöd till olympisk idrott samt att olympierna skulle medverka i marknadsföringen av travsporten. Den tanken gäller fortfarande efter 25 år. Nu finns också Olympiastallet som består av 26 av våra hetaste olympiastjärnor som t ex Carolina Klüft, Kajsa Bergqvist, Therese Alshammar, Christian Olsson, Stefan Holm, Susanne Ljungskog och Anja Pärson.

Resultatet har varit fantastiskt - 120 miljoner kronor i stöd till idrotten och de

Sveriges medaljer i OS

Här är medaljerna i extraspelen i Aten 1906 och medaljerna i konstmedräknade

År	Guld	Silver	Brons
1896	-	-	-
1900	0,5	-	1
1904	-	-	-
1906	2	5	7
1908	7	5	10
1912	23	24	16
1920	17	19	25
1924	4	13	12
1928	7	6	12
1932	10	5	9
1936	6	5	10
1948	17	11	18
1952	12	13	10
1956	8	5	6
1960	1	2	3
1964	2	2	4
1968	2	1	1
1972	4	6	6
1976	4	1	-
1980	3	3	6
1984	2	11	6
1988	-	4	7
1992	1	7	4
1996	2	4	2
2000	4	5	3
2004			
	138,5	157	178 = 473,5 medal

svenska olympierna. Pengar har gett utdelning i form av nästan 200 medaljer.

För SOK är Olympiatravet det största enskilda sponsor-evenemanget. 2004 gav Olympiatravet på Åby i Göteborg 8.306.400 kronor. Tio procent av totalsumman tillfaller sedan 1995 också idrottare som deltar i Paralympic. Totalt har Olympiatravet gett över sju miljoner kronor till paraolympierna.

Ovisst om OS 2006

För att NHL-spelarna skall kunna delta i OS 2006 krävs att eventuella lockouter blir kortvariga. IIHF:s ordförande vill ha besked senast i januari 2005, och blir det inget spel i NHL i höst så lär inte NHL-ledningen klubba igenom ett tvåveckors uppehåll i februari 2006.

Höstmöte med Stickan Pettersson

Höstens möte arrangeras den 19/10 kl 18.30 på Stockholms Stadion

Höjdhopparen Stig Stickan Pettersson kåserar om de Olympiska Spelen 1952 till 2004. Stickan själv har varit med som aktiv vid tre tillfällen och sedan som ledare.

Välkommen

Och du kan ta med en idrottsintresserad vän.

Anmälan till klubbmästaren Carl Erik Eriksson, tel 08 - 560 420 56

Under kvällen blir det buffé till subventionerat pris 40 kronor.

I detta utskick får ni ett exemplar extra av SOF-Bulletinen samt ett brev med inbetalningskort. Meningen är att ni ger detta ex till någon ni tror är intresserad av att bli medlem i Sveriges Olympiahistorikers Förening och bjud också denne att följa med att lyssna på Stickan Pettersson.

Olympiska tecken

Den 16 juni var det vernissage på Kungl Myntkabinettet där man visade Olympiska Tecken. Utställningen invigdes av Bo Hansson som är en olympiasamlare. Utställningen pågår till den 26 september. På utställningen finns främst medaljer och kuriosa från Olympiska Spelen i Stockholm 1912 och 1956. Där kan man också köpa en bok (katalog) för 80:- innehållande "Olympiska spel under antiken", "De moderna Olympiska spelen", "De olympiska spelen i Stockholm 1912" och "De olympiska ryttarspelen i Stockholm 1956". Sedan följer 79 sidor Föreningskatalog.

Nya medlemmar

Bengt Berndtsson	Fredagstomten 12	426 53 V Frölunda	031-297067
Christer Holmqvist	Lammholmsb. 110	127 43 Skärholmen	08-7104799
Lars Ivar Olsson	Torsgatan 2, 1 tr	758 15 Uppsala	018 - 508259
Tomas Persson	Bredmansgatan 7B	752 24 Uppsala	018 - 508101
Tommy Wahlstedt	Lillegårdsvägen 19	541 42 Skövde	0705-398042